

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého, v právní věci žalobce **MgA. J. P.**, zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Praha 6, Pod Kaštany 245/10, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihočeského kraje**, se sídlem České Budějovice, U Zimního stadionu 1952/2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 6. 2021, č. j. 55 A 2/2021-85,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce advokáta Mgr. Václava Voříška.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Český Krumlov ze dne 26. 8. 2020, č. j. MUCK 41405/2020/ODSH/TF, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že dne 27. 5. 2020 v 10:42 hodin při řízení motorového vozidla zn. X, r. z. X, na silnici č. I/39, ve směru jízdy od obce Hořice na Šumavě k obci Černá v Pošumaví, překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec v úseku, kde je dopravním značením omezena nejvyšší dovolená rychlost na 90 km/hod, nejméně o 57 km/hod. Tím porušil § 4 písm. b) a § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 6 500 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný svým rozhodnutím ze dne 11. 12. 2020, č. j. KUJCK 149045/2020, zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích, který ji rozsudkem označeným v návěti zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky, za nichž může ve věci jednat (podmínky řízení). Jednou z podmínek, jejíž absence neumožňuje správnímu soudu věc meritorně projednat, je i dodržení zákonem stanovené lhůty pro podání návrhu [viz § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

[4] Z obsahu předloženého soudního spisu plyne, že rozsudek krajského soudu byl zástupci stěžovatele doručen prostřednictvím datové schránky ve středu 14. 7. 2021 (čl. 89 spisu krajského soudu). Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti; v souladu s § 106 odst. 2 a 4 věta před středníkem s. ř. s. je zde správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu.

[5] Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odstavce 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Podle § 106 odst. 4 věta za středníkem s. ř. s. je lhůta pro podání kasační stížnosti rovněž zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[6] Byl-li napadený rozsudek zástupci stěžovatele doručen ve středu dne 14. 7. 2021, pak lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve čtvrtek dne 15. 7. 2021 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve středu dne 28. 7. 2021 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.); uvedený den – středa – se svým označením shoduje s označením dne, který určuje její počátek, jímž je den doručení napadeného rozsudku zástupci stěžovatele, tedy středa dne 14. 7. 2021. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 28. 7. 2021 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. V případě podání kasační stížnosti prostřednictvím veřejné datové sítě (prostým e-mailem či e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem) nebo prostřednictvím systému datových schránek, by byla lhůta zachována, pokud by podání bylo nejpozději dne 28. 7. 2021 ve 23:59 hodin doručeno kasačnímu soudu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2006, č. j. 8 Afs 82/2006-68, či rozsudky tohoto soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 5 Afs 77/2005-67, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 7 Afs 113/2014-33). Ze záznamu o ověření elektronického podání doručného na elektronickou podatelnu Nejvyššího správního soudu a z údajů o elektronickém podpisu této e-mailové zprávy (viz čl. 7, 32 a 33 spisu zdejšího soudu) však plyne, že e-mail obsahující předmětnou kasační stížnost byl podepsán zaručeným elektronickým podpisem zástupce stěžovatele dne 29. 7. 2021 v 00:00:18, následně byl odeslán a tomuto soudu byl

pokračování

na jeho elektronickou podatelnu doručen téhož dne v 00:00:27 hodin. Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost je opožděná.

[7] S ohledem na to, co bylo uvedeno výše, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou odmítl.

[8] O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) neboť v případech odmítnutí návrhu – zde kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

[9] Podle § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5.000 Kč stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. září 2021

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu